

Meester  
**SPION**

Lees ook de andere boeken van Tjerk Noordraven:



## **MONSTER ZOO**

*Echt een  
supergrappige  
serie!*

Monster Zoo 1: Voedertijd (8+)

Monster Zoo 2: Op trollenjacht (8+)

Monster Zoo 3: De Lava Zoo (8+)

Monster Zoo 4: Diep in de jungle (8+)



**SPANNEND!!**

## **DE ENGSTE SERIE OOIT**

Het nieuwe spookhuis (9+)

De Transsylvanië Express (9+)

De horrorhoeve (10+)

Het schedelrijk (10+)

De kerkhofkrijgers (10+)

## **MONSTER-ENCYCLOPEDIË**

Het boek van wonderlijke wezens die  
werkelijk bestaan (10+)

TJERK NOORDRAVEN

The title graphic features the word 'Meester' written in a cursive script on a piece of lined paper. A black stamp with the word 'SPION' in white, bold, uppercase letters is placed over the bottom right corner of the paper.

Meester  
SPION

MET ILLUSTRATIES VAN AIMÉE DE JONGH

moon



© Tjerk Noordraven, 2022

© Moon, Amsterdam 2022

Illustraties © Aimée de Jongh, 2022

Vormgeving: Marieke Oele

ISBN 978 90 488 6585 7

ISBN 978 90 488 6586 4 (e-boek)

nur 282

[www.tjerknoordraven.com](http://www.tjerknoordraven.com)

[www.uitgeverijmoon.nl](http://www.uitgeverijmoon.nl)

[www.overamstel.com](http://www.overamstel.com)

**OVERAMSTEL**

*uitgevers*

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.



Dit weekend doen:

1) Dagboek omzetten  
in codetaal

2) De originele tekst  
~~verbranden~~

eerst versnipperen,  
dan verbranden





EERSTE DEEL

*De nieuwe meester*





VRIJDAG 30 SEPTEMBER  
GELUKSKOEKJES

Het schooljaar is nu al zes weken aan de gang en we hebben nog steeds les van meneer Brum, het schoolhoofd.

Het is echt EEN HEL. Die man is zó streng en ongeduldig!

Hij is net een briesende stier.

Zelf vindt hij het ook helemaal niet leuk om voor de klas te staan, maar er is niemand anders die het kan doen. De school is nog steeds op zoek naar een nieuwe leraar.



Gelukkig vertelde Brum vandaag dat er **eindelijk** iemand op de advertentie in de krant gereageerd had.

'Ik heb vanmiddag een gesprek met hem,' zei hij. 'Dan zullen we eens zien of hij goed genoeg is voor deze school.'

'En als hij dat niet is?' vroeg Tedros bezorgd.

'Dan blijf ik jullie lesgeven,' antwoordde Brum. 'Desnoods het hele schooljaar.'

Iedereen keek elkaar aan. We hopen allemaal zo dat het gesprek goed gaat!

Nóg langer les van Brum kunnen we **echt** niet aan.

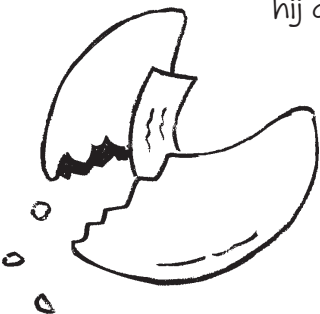
Na school gingen Iri, Chris, Tedros en ik naar het huis van Chris.

Hij woont boven het afhaalrestaurant van zijn ouders.

Zonder dat zijn ouders het merkten, glipte

hij de keuken in en kwam terug met een enorme doos vol met **GELUKSKOEKJES**.

Dat zijn van die koekjes waar





een papiertje in zit dat je toekomst voorspelt.

We gingen op zijn kamer in een kring rond de doos zitten.

Het voelde als een heel plechtig moment.

Niet omdat we er echt in geloofden, maar omdat we zó wanhopig waren dat we er heel graag in WILDEN geloven.

We staken onze handen in de doos en grabbelden er elk een koekje uit. Vlug scheurden we het plastic eraf en braken we onze koekjes open.

'Iemand zal je hulp nodig hebben,' las Chris voor van zijn papiertje.

'Soms moet je vallen om te kunnen opstaan,'  
las Iri fronsend voor.

'Je zult een lange reis met de auto maken,'  
mompelde Tedros.

En op mijn papiertje stond:



'Dat is niet eens een voorspelling,' fronste ik.

'Maakt niet uit,' zei Chris. 'Gewoon het koekje  
opeten en een nieuwe pakken. We blijven net zo  
lang doorgaan tot we de goede hebben.'

Chris had makkelijk praten, want hij vond al in  
zijn derde koekje de juiste spreuk.

Iri vond hem in haar zevende koekje en Tedros  
in zijn elfde.

Bij mij duurde het veel langer. Ik moest



DRIEËNVEERTIG van die smerige koekjes eten  
voordat ik eindelijk de juiste spreuk had:



'Yes!' riep Chris. 'Nu hebben we hem alle vier. Nu  
moet de voorspelling wel uitkomen!'



OMG, OMG, OMG, de gelukskoekjes hebben gewerkt!

Iri en ik wisten het al toen we vanmorgen op weg naar de klas langs de lerarenkamer liepen. Door de half openstaande deur hoorden we de stemmen van twee juffen.

'Heb je hem al ontmoet?' vroeg de ene juf nieuwsgierig.

'Wie?'

'De nieuwe meester van groep 6! Had je het nog niet gehoord? Brum heeft eindelijk iemand gevonden!'

In de klas stond Brum ons samen met de nieuwe meester op te wachten.

De nieuwe meester had piekerig bruin haar en

een dunne bril, die een beetje scheef stond.

Hij droeg een gekreukt ruitjesoverhemd en een bruin ribbeljasje vol met vouwen, en hij stond een beetje voorovergebogen.

Op het eerste gezicht was hij dus echt zo iemand waarvan je denkt: NERD ALERT!

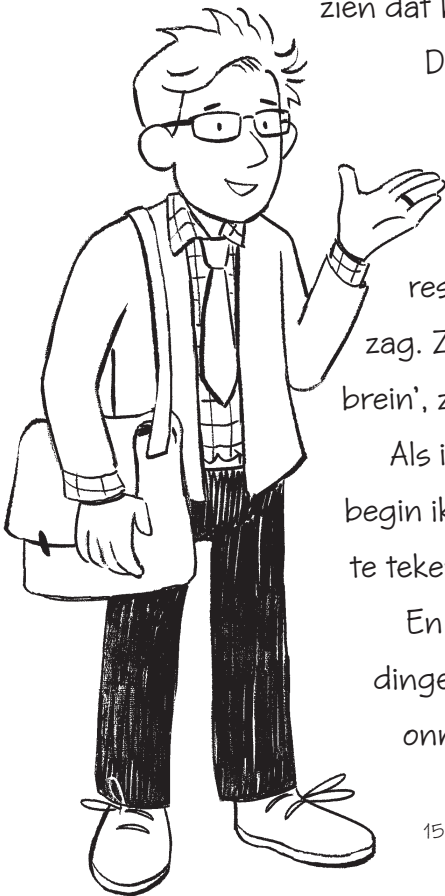
Maar er was één ding dat niet klopte aan zijn verschijning: je kon aan zijn armen en schouders zien dat hij heel gespierd was.

Dat paste TOTAAL NIET bij de rest van zijn uiterlijk.

Ik weet zeker dat de rest van de klas dat niet zag. Zij hebben geen 'tekenbrein', zoals ik.

Als ik naar mensen kijk, begin ik ze in mijn hoofd direct te tekenen.

En dan vallen rare dingen in hun uiterlijk me onmiddellijk op.



Bij de nieuwe meester kreeg ik meteen het gevoel dat hij zich anders voordeed dan hij was.

Brum wees naar ons toen we de klas binnenkwamen.

'Die linker is Iri,' vertelde hij aan de nieuwe meester. 'Die is heel sportief. Die zit op... hoe noem je dat... **sportklimmen**, geloof ik. Op van die klimwanden. Ze was vorig jaar een van de jongste deelnemers op het jeugd-NK en werd meteen kampioen.'

'Ik werd tweede,' mompelde Iri, die daar nog steeds van baalt.

'En die ander is Flo,' wees Brum naar mij. 'Die moet je **goed in de gaten** houden. Ze doet altijd alsof ze druk aan het werk is, maar eigenlijk zit ze dan te tekenen. Die meid is echt onmogelijk, die blijft maar tekenen, hoe vaak je er ook iets van zegt. Je zou eigenlijk haar handen op haar rug moeten binden, maar ja, dan krijg je natuurlijk gedonder met de Inspectie.'

Ik lachte een beetje ongemakkelijk en liep snel achter Iri aan naar onze tafeltjes.



De rest van de klas was er al. Toen we allemaal zaten, stak Brum zijn hand op.

Het werd meteen stil.

'Dit is meester Tom,' zei Brum. 'Jullie mogen **ongelooflijk trots** zijn dat hij jullie meester wordt. Hij heeft **ONTZETTEND VEEL ERVARING**. Toch, meester Tom?'

'Ja, zeker!' antwoordde de meester meteen. 'Ik werkte eerst drie jaar lang op basisschool de Toekan, daarna zes jaar lang op OBS de Vuurtoren en vervolgens vijf jaar lang op basisschool de Kastanje. De afgelopen zes jaar was ik leraar en onderdirecteur op basisschool de Ekster.'

'De Ekster in Barendrecht?' riep Laura verrast. 'Ik ken iemand die daar op zit.'

Eén tel lang leek het alsof de meester schrok.

Maar daarna keek hij weer normaal.

'Nee, een andere basisschool de Ekster,' zei hij. 'In Amsterdam.'

Hij keek vlug naar Juul, die haar vinger omhoog had.

'Meester, ben je getrouwd?' vroeg Juul.

De meester schudde zijn hoofd.

'Waarom draag je dan een trouwring?' vroeg

Lotte.

'Huh?' zei de meester.

Hij keek naar de zwarte ring aan zijn  
vinger.

'O, dit is geen trouwring, hoor.  
Dit is gewoon een ring.'

Mo stak zijn hand omhoog.

'Dat is echt de LAATSTE  
VRAAG,' bromde Brum

ongeduldig. 'Meester Tom is hier om les te  
geven, niet om te praten over ringen en dat soort  
onbenullige dingen.'

Iedereen keek naar Mo.

'Meester, waarom ben je eigenlijk bij je vorige  
school weggegaan?' vroeg hij.

Brums wenkbrauwen schoten omhoog.

'Wat is dat nou weer voor een brutale vraag?'  
bromde hij.

'Nee, nee, dat geeft helemaal niks,' antwoordde



de meester. 'Ik... eh... had behoefte aan iets nieuws. Een nieuwe uitdaging. Ik had zes jaar in Barneveld gewerkt en dat vond ik wel lang genoeg.'

'BARNEVELD?' fluisterde Laura verward.

'Eh... zei ik Barneveld?' zei de meester. 'Ik bedoelde natuurlijk...'

'Amsterdam,' vulde Brum aan.

'Amsterdam,' knikte de meester.

'Nou, we zijn allemaal heel blij dat je op onze school wilt komen werken, meester Tom,' zei Brum.

'Toch, jongens?'

'JA!' riepen we allemaal.

En we meenden het. We waren DOLBLIJ.

Eindelijk waren we verlost van die verschrikkelijke Brum!